

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 24.04.1975, sp. zn. 7 Tz 19/75, ECLI:CZ:NS:1975:7.TZ.19.1975.1

Číslo: 12/1976

Právní věta: Jestliže nevykonaný zbytek dříve uloženého ochranného dohledu zvláště nebezpečnému recidivistovi převyšuje dva roky, nemusí soud ochranný dohled při novém odsouzení znovu uložit, má-li za to, že nevykonaný zbytek dříve uloženého ochranného dohledu postačí ke splnění účelu ochranného dohledu. Uloží-li soud v takovém případě další ochranný dohled, nesmí v žádném případě doba, na kterou ochranný dohled uložil, spolu s nevykonaným zbytkem ochranného dohledu dříve uloženého, převyšovat tři roky.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 24.04.1975

Spisová značka: 7 Tz 19/75

Číslo rozhodnutí: 12

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Ochranný dohled

Předpisy: 44/1973 Sb. § 3 odst. 1

§ 3 odst. 2

§ 4 odst. 1

§ 4 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR proti rozsudku okresního soudu v Ostravě ze dne 15. července 1974 sp. zn. 14 T 158/74 ve prospěch odsouzeného Z. F. Nejvyšší soud ČSR zrušil v napadnutém rozsudku výrok o ochranném dohledu.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Ostravě ze dne 15. července 1974 sp. zn. 14 T 158/74 byl obviněný Z. F. uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. jako zvlášť nebezpečný recidivista ve smyslu ustanovení § 41 písm. b) tr. zák. a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání tří let, pro jehož výkon byl zařazen do třetí nápravně výchovné skupiny. Podle § 4 odst. 2 zák. č. 44/1973 Sb. (dále jen z. o. d.) byl mu uložen ochranný dohled na dobu tří let v rozsahu stanoveném v § 2 odst. 1 cit. zákona.

Tento rozsudek nabyl právní moci dne 4. září 1974.

Proti rozsudku okresního soudu v Ostravě ze dne 15. 7. 1974 sp. zn. 14 T 158/74 podal ministr spravedlnosti ČSR stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněného Z. F. V odůvodnění stížnosti pro porušení zákona dovozuje, že rozsudkem okresního soudu v Ostravě došlo k porušení zákona opětovným uložením ochranného dohledu u pachatele, u něhož nebyl dosud dříve uložený ochranný dohled v délce téměř tří let vykonán. Okresní soud v Ostravě přehlédl zprávu Ústavu sboru nápravné výchovy ČSR Valdice o tom, že obviněnému byl již usnesením okresního soudu v Jičíně ze dne 28. 2. 1974 sp. zn. 7 Nt 615/74 uložen ochranný dohled na tři roky, z něhož bylo vykonáno ode dne návratu obviněného z posledního výkonu trestu dne 7. 3. 1974 jen několik týdnů, než byl v dané věci okresního soudu v Ostravě vzat do vazby. Uložením dalšího ochranného dohledu na dobu tří let došlo k porušení zákona v ustanovení § 3 odst. 2 z. o. d., podle něhož nesmí doba, na kterou je opětovně ochranný dohled ukládán, spolu s dosud nevykonaným zbytkem ochranného dohledu dříve uloženého převyšovat dobu tří let.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. na podkladě stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Úvaha okresního soudu v Ostravě o tom, že u obviněného jakožto u zvláště nebezpečného recidivisty pro usnadnění návratu k řádnému životu je třeba ochranného dohledu, je správná. Došlo ovšem k nezákonnosti při ukládání ochranného dohledu vadným citováním ustanovení § 4 odst. 2 z. o. d. místo správné citace ustanovení § 4 odst. 1 z. o. d., podle něhož je uložení ochranného dohledu u zvláště nebezpečného recidivisty povinné, a v tom, že uložení ochranného dohledu na dobu tří let by znamenalo, že by se vykonával u obviněného celkem po dobu šesti let. Taková délka doby ochranného dohledu by přesahovala zákonnou hranici tří roků, uvedenou v § 3 odst. 2 z. o. d. Podle § 3 odst. 2 z. o. d., ukládá-li se ochranný dohled opětovně, a to před tím, než byl vykonán ochranný dohled dříve uložený, nesmí doba, na kterou je opětovně ukládán, spolu s dosud nevykonaným zbytkem ochranného dohledu dříve uloženého, převyšovat dobu tří let. U obviněného Z. F. byl vykonáván ochranný dohled uložený na tři roky usnesením okresního soudu v Jičíně ze dne 28. 2. 1974 sp. zn. 7 Nt 615/74 teprve ode dne propuštění obviněného z posledního výkonu trestu, tj. od 7. 3. 1974 do dne jeho zadržení dne 5. 4. 1974.

Podle § 3 odst. 1 z. o. d. je možno uložit ochranný dohled na jeden až tři roky. Podle § 3 odst. 2 z. o. d. v případě, kdy se ukládá ochranný dohled opětovně před tím, než byl vykonán ochranný dohled dříve uložený, nesmí doba, po kterou se ochranný dohled ukládá opětovně, spolu s dosud nevykonaným zbytkem ochranného dohledu dříve uloženého převyšovat tři roky. Z toho vyplývá, že když nevykonaný zbytek dříve uloženého ochranného dohledu nedosahuje tří roků, ale převyšuje dva roky, nemusí soud ani zvláště nebezpečnému recidivistovi ochranný dohled znovu uložit, jestliže po uvážení všech okolností má za to, že nevykonaný zbytek dříve uloženého ochranného dohledu postačí k splnění účelu ochranného dohledu. V takovém případě soud jen v odůvodnění rozsudku vyloží, proč další ochranný dohled neuložil.

Nejvyšší soud ČSR proto vyslovil zjištěné porušení zákona ve výroku o ochranném dohledu v rozsudku okresního soudu v Ostravě a vadný výrok o ochranném dohledu zrušil. Poněvadž u obviněného zbývají dosud k výkonu téměř tři roky ochranného dohledu, uloženého mu usnesením okresního soudu v Jičíně ze dne 28. 2. 1974 sp. zn. 7 Nt 615/74, jde o případ, kdy ani u zvláště nebezpečného recidivisty není třeba uložit další ochranný dohled při respektování zásady uvedené v ustanovení § 3 odst. 2 z. o. d.